

Sygn. akt VU 1307/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Werner-Dudek

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2016 r. w Kaliszu

odwołania S. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 28 sierpnia 2015 r. i z dnia 29 września 2015 r. Nr (...)

w sprawie S. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość świadczenia i wyrównanie świadczenia

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 sierpnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił S. K. prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury albowiem pobierane świadczenie nie zawiera w wymiarze wartości kapitału początkowego.

Kolejną decyzją – z dnia 29 września 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. przeliczył S. K. wysokość emerytury z zastosowaniem nowego wskaźnika wysokość podstawy wymiaru świadczenia – 236,22% w miejsce 234,33%, stosowanego od września 2005 r. z wyrównaniem od dnia 1 października 2012 r.

Kolejną decyzją – z dnia 29 września 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił S. K. przeliczenia wysokości emerytury od nowej podstawy wymiaru świadczenia albowiem nowo ustalony wskaźnik wysokość podstawy wymiaru świadczenia nie przekracza 250%.

W odwołaniu S. K. odniósł się do wyżej wymienionych decyzji wskazując, że ich treść zmusza go do wystąpienia do sądu.

W kolejnym piśmie odwołujący podniósł błędne naliczenie wyrównania świadczenia obejmującego okres 3 lat gdy tymczasem wyrównanie powinno obejmować okres od 2005 r.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Poza sporem pozostaje przyznanie odwołującemu S. K. urodzonemu dnia (...), emerytury, począwszy od dnia 1 sierpnia 1998 r. Wysokość świadczenia ustalono w oparciu o podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne z 9-u lat kalendarzowych czyli z okresu 1.01.1989 – 31.12.1997. Ustalony wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 215,83%. Wskaźnik ten od stycznia 2005 r. został zwiększony do 250%. Zmianie uległa także kwota bazowa.

Decyzją z dnia 12 sierpnia 2005 r. wydaną z urzędu, organ rentowy przeliczył wysokość emerytury korygując wskaźnik podstawy wymiaru świadczenia do 234,33%. Powyższa decyzja była przedmiotem kontroli sądowej w związku z wniesionym przez S. K. odwołaniem. Sąd Okręgowy w Kaliszu prawomocnym wyrokiem z dnia 19 grudnia 2005 r. oddalił odwołanie S. K. od decyzji z dnia 12 sierpnia 2005 r. Po wyroku odwołujący nie składał w ZUS – ie kolejnych pism odnoszących się do zastosowanego przez ZUS w decyzji z dnia 12 sierpnia 2005 r. wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia.

W oparciu o przysłane przez pracodawców we wrześniu 2015 r. nowe informacje o kwotach wypłaconych odwołującemu należnościach za pracę i okresach, za które te należności przysługiwały, organ rentowy ponownie przeliczył podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z poszczególnych lat co spowodowało podwyższenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia na 236,22% a to z kolei przełożyło się na treść decyzji z dnia 29 sierpnia 2015 r. przeliczającej wysokość emerytury.

/ bezsporne – akta emerytalne ZUS /

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 133 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, chyba że odmowa bądź przyznanie świadczenia było następstwem błędu organu rentowego – wtedy przyznane lub podwyższone świadczenie wypłaca się za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu.

Decyzja z dnia 29 września 2015 r. przeliczająca odwołującemu wysokość emerytury od wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyrównuje odwołującego emeryturę za okres 3 lat wstecz od miesiąca, w którym wydana została decyzja z urzędu. Brak ze strony odwołującego po 2005 r. kolejnych wniosków o skorygowanie wskaźnika sprawił o maksymalnie dopuszczalnym okresie wyrównania świadczenia wskazanym w przywołanej decyzji. Tym samym na gruncie wskazanego uregulowania nie było warunków do wyrównania świadczenia za okres od 2005 r. gdyż jest to okres obejmujący więcej niż 3 lata od daty decyzji objętej odwołaniem w niniejszej sprawie.

Brak u odwołującego wskaźnika podstawy wymiaru świadczenia na poziomie 250% sprawił o braku przesłanek do przeliczenia emerytury od nowej podstawy wymiaru w myśl przepisu art. 110a cytowanej na wstępie ustawy w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 5 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Tym samym prawidłowa była decyzja opatrzona datą 29 września 2015 r. odmawiająca stosownego przeliczenia wysokości świadczenia.

Odwołujący ma przyznaną emeryturę obliczoną według zasad wymienionych w art. 51 i następnych cytowanej na wstępie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach ...

Tym samym nie miał miejsca w przypadku odwołującego mechanizm ustalania wysokości emerytury z uwzględnieniem wartości zwaloryzowanego kapitału początkowego i wartości zewidencjonowanych składek na ubezpieczenia społeczne.

Nie było więc warunków aby przeliczyć odwołującemu emeryturę w oparciu o nowe uregulowania zawarte w powołanej ustawie z dnia 5 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Przede wszystkim cytowana ustawa nie zmieniła mechanizmu obliczania emerytury zawartego w przepisie art. 53 ustawy z

dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach ... Zatem te wielkości o jakich była mowa na wstępie rozważań prawnych w dalszym ciągu pozostają w mocy.

Zmieniony został co prawda mechanizm obliczania wartości kapitału początkowego o czym stanowi przepis art. 1 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 5 marca 2015 r. Zmiana polega na zastosowaniu do obliczenia wartości kapitału początkowego przy ustalaniu wysokości emerytury dla osób nabywających prawo do emerytury w wieku określonym w art. 24 ust. 1a i 1b oraz w art. 184, kapitał początkowy podlega przeliczeniu poprzez dodanie do okresów nieskładkowych okresów, o których mowa w art. 7 pkt 9 (czyli okresu odbytych studiów na jednym kierunku), przebytych przed dniem 1 stycznia 1999 r., w wymiarze nieprzekraczającym 1/3 okresów składkowych udowodnionych do dnia zgłoszenia wniosku o emeryturę. Powyższe uregulowanie do odwołującego nie ma zastosowania albowiem nie nabył prawa do emerytury w oparciu o wymienione przepisy.

Ubocznie należy stwierdzić, iż okres studiów odbytych w latach 1967 – 72 został odwołującemu policzony jako okres nieskładkowy w rozmiarze 4 lata 9 miesięcy i 28 dni już przy pierwszorazowym wniosku o emeryturę.

Zatem na gruncie powołanych przepisów brak było podstaw do uwzględnienia odwołania.

Z przytoczonych motywów orzeczono jak w sentencji wyroku.